

Sygn. akt V CSK 182/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa R. B.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w S.,
Prezesowi Sądu Okręgowego w K. i Prokuratorowi Okręgowemu w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 września 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód R. B. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 września 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania opart na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Istotne zagadnienie prawne występuje wówczas, gdy jest to zagadnienie nowe, dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie lub doktrynie prawa, albo budzące rozbieżności w orzecznictwie, którego rozwiązanie może przyczynić się do rozwoju orzecznictwa i nauki prawa. Poza tym sformułowane w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne musi być przydatne dla rozstrzygnięcia o zasadności skargi kasacyjnej. Zdaniem skarżącego w sprawie występują istotne zagadnienia prawne sprowadzające się do analizy kwestii zgodnego z prawem wykonywania władzy publicznej i związku przyczynowego ze skutkiem w postaci szkody na osobie w kontekście art. 361 § 1 k.c. oraz kwestii początku biegu terminu przedawnienia w zakresie roszczeń na podstawie art. 417² k.c. w sytuacji, w której brak jest jednoznacznej przesłanki pozwalającej na ustalenie początku biegu przedawnienia roszczeń. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występują wskazane wyżej istotne zagadnienia prawne. Odnośnie do pierwszego z przedstawionych w skardze zagadnień Sąd Apelacyjny przyjął, że nie zachodzi nawet czyste

powiązane kauzalne między kwestionowanym działaniem Skarbu Państwa, a szkodą na osobie powoda, a nie tylko brak związku o charakterze adekwatnym. Z tej przyczyny bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostaje więc kwestia rozumienia adekwatnego związku przyczynowego. Na tle oceny Sądu Apelacyjnego o braku istnienia związku przyczynowego nawet o charakterze kauzalnym skarżący w istocie nie sformułował w skardze kasacyjnej żadnego zagadnienia prawnego, lecz jedynie ograniczył się do kwestionowania prawidłowości oceny Sądu Apelacyjnego braku istnienia związku przyczynowego pomiędzy zarzucanymi działaniami funkcjonariuszy Skarbu Państwa a szkodą na osobie powoda. Podobnie w skardze kasacyjnej nie sformułowano zagadnienia prawnego dotyczącego kwestii początku biegu terminu przedawnienia w zakresie roszczeń wynikających z art. 417² k.c. Za zagadnienie prawne nie może być bowiem uznane kwestionowanie w istocie ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd służących za podstawę ustalenia początku biegu terminu przedawnienia dochodzonych roszczeń i oczekiwanie odpowiedzi na to, w jaki sposób liczyć bieg przedawnienia w zaistniałym stanie faktycznym.

Skarga kasacyjna nie jest również oczywiście uzasadniona, co ma miejsce wówczas, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowni drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera wyводу prawnego wykazującego, że taka sytuacja zachodzi w odniesieniu do zaskarżonego skargą kasacyjną orzeczenia.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[aw]

es